

תוספות ר"ד עז:

המדיר פרק שביעי כתובות

מסורת הש"ס

(6) (מספחה ספ"ו ע"ט.) (7) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (8) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (9) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (10) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (11) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (12) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (13) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (14) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (15) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (16) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (17) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (18) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (19) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (20) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (21) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (22) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (23) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (24) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (25) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (26) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (27) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (28) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (29) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (30) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (31) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (32) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (33) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (34) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (35) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (36) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (37) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (38) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (39) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (40) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (41) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (42) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (43) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (44) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (45) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (46) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (47) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (48) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (49) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (50) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (51) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (52) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (53) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (54) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (55) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (56) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (57) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (58) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (59) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (60) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (61) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (62) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (63) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (64) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (65) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (66) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (67) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (68) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (69) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (70) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (71) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (72) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (73) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (74) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (75) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (76) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (77) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (78) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (79) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (80) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (81) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (82) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (83) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (84) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (85) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (86) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (87) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (88) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (89) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (90) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (91) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (92) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (93) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (94) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (95) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (96) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (97) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (98) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (99) (מ"ג ע"ג פ"ג.) (100) (מ"ג ע"ג פ"ג.)

תורה אור השלם

1. אילת אהבים ויעלת
2. תורה ודעה ודעה בכל עת
3. באהבה תשנה תמיד
4. משלי ה' ט

לעזר רש"י

פולין [פולין]
מנה צמח
אלישיבא [אלושיבא]
לנה
שטליש צמח
פולין [פולין]
כיסא מקהל

מקור רש"י

היו לו בנים ויתקן.
מלשם (נהג י"ו) אם
ממכרה לבנות משום
[מ"ג ע"ג פ"ג] בעלי ראש.
מלשם הכנסת ממנו
לשם שרן ממה דמי וזה
י"ו דלא טעם מירי.
כן הקו למלשם [מ"ג ע"ג פ"ג]
שם.
הדרן עלך המדיר

תוספות ר"ד (המסך)

כי שלק ר"ד אסכחה
ל"ב בר יפת יתוב
וקא"ל משמי דר"י פי
לה דרב אמר (ר"י) ר"י
על דא אבסח טעמי
לאלעזר ואצ"ל קי"ל רב
ושמואל ה"ל כבסוק
בר"י הכא ה"ל כבסוק
ל"ה ר"י כחתי. ורב
ושמואל ר"י ה"ל כ"ה.
כ"ש הכא דקיימי רב
ור"י כחתי ששמואל ור"י
ור"י ז"ל פסקי שמואל
מסופי דרתי ר"י אל
דר"י ואמר ע"ז אבסח
טעמי לאלעזר ואני נ"ל
דמשו דאמר על דא
אבסח טעמי לאלעזר
אבסח דתי אלא שמר
לו דשמואל פליג עלה
ואתו דא דאמר אבסח
טעמי לאלעזר קי"ל שאין
הלכה כשמואל מקמי
ר"י: א"י א"י א"י א"י
משנין אלא לפסולות כי
אבסחיה קמי דשמואל
אמר כגון אלמנה ל"ב
גרושה וחלוצה לכת
הרויט. מסורת ותנאי
לישראל. בת ישראל לתת
למסרה. פי שניה לעירוח
נמי שהוא מורכב כפי
אותו להוציא כדתן כ"ס
יש מהרהר נבי שניה

דבך אללם נעשה שטוק נמורה ומישיבן אללו ומזכטת הוא שגנין
המורה עליו ולא יזק: כי כוס שכיב. כשהגיע זמנו ליפטר: אחוי
לי דוספא. הולכני לנן עדן והלאני מקומי: שור. קפך: איששיל
אשטופא. אם נשכע בשכונת מעולס ונשאל עליה להמירה:
כטעמי. פלשטי"ל: אם כן לים אם
בר ליואי. אין אמה ראוי לכרוח זה
שמי שומע שהקשט אינו אללם אומ
כרית שלל ימכר העולם וחס ים לניק
גמור דגור אין לרין אות: לא
הואי מירי. לא נלחם הקשט
כימיו: שושנייט. אהבו ורגיל
אללו מללך המות: מי איכרנס
כבעלי ראשן ועסקס כסורה.
כדסוה עניד ליכוס שהיה מוסק
כנפשו לכדך את המורה: כשכיל כבוד
עמך. שיקרבו אלך ויסקפין
וימעסקן נך: אמר אבי לאפוקי
ממלך דלא קייס. עמוד זה צל להוליס
מעליו מי שלל קייס את כל המורה
כמו שקיס הוא: של סיומי.
שמטילין צו כשות שגלל כזחמי:

התם כי אמרה הוינא בהדיה שבקינן לה
הבא אף על גב דאמרה הוינא בהדיה לא
שבקינן לה והרי מוכה שחין דאף על גב
דאמרה הוינא בהדיה לא שבקינן לה דתנן
חוינ מוכה שחין כופני שבמקתו וקתני
התם כי אמרה דירינא בהדיה כסהדי
שבקינן לה הבא אע"ג דאמרה דירינא בהדיה
כסהדי לא שבקינן לה תניא "אמר רבי
יוסי שח לי זקן אהר מאנשי ירושלים
עשרים וארבעה מוכי שחין הן וכולן אמרו
חכמים תשמיש קשה להן ובעלי ראתן קשה
מכולן ממאי הוי "דרתניא הקוז דם ושמש
הויין לו בנים ויתיקון הקיזו שניהם ושימשו
הויין לו בנים בעלי ראתן אמר רב פפא לא
אמרן אלא דלא טעמי מירי אבל טעמי מירי
לין בר בה מאי סימניה דלפן עיניה ודייבי
נחוריה ואיתי ליה רירא מפומיה ורמו דידבי
עילייה ומאי אסותיה אמר אביי פילא ולודנא
וכליל מלכא ומתחלא דריקלא סימקא ושליק להו
בהדי הדדי ומעיל ליה
לביא דשישא ואי לא איכא ביתא דשישא
מעיל ליה לביא דשב לבני
ואריחא ונמיל ליה תלת מאה כסי על רישיה
עד דרפיא ארעייתא דמוחיה
הדרן עלך המדיר

וקרע למוחיה ומייתי ארבע ארבע
לא הדר עילייה כמריז רבי יוחנן
לא עייל באהליה רבי אמי ורבי אסי
אמר יאילת אהבים ויעלת חן
המות זיל עביד ליה רעותיה אול
מבעתת לי באורחא יהבה ניהליה
בקרנא דגלימיה א"ל בשבועתא דלא
לא ינהדר אמר ליה רבי סניאי לא
דמיתבעא לברייתא כמריז אליהו
שמעון בן יוחאי דהיה יתיב על
ראתה קשת כימך אמר ליה הן
אחויק מיכותא לנפשי רבי חנינא
המות זיל עביד ליה רעותיה אול
דאמרי "אשרי מי שבא לכאן ותלמודו
דוכתיא א"ל לחיי א"ל הב לי סניך
אמר ליה איתי ספר תורה וחיו מי
ראתן ואיעסקת בתורה וחיו הכי
דלא מפסיק עמודא דנורא אלא
כבוד חכמים לא אשגח עשה בשביל
אביי לאפוקי ממאן דלא קייס "אפילו
עליה מעקה לאיגריה ולא היא
בעלי ראתן כבבל מפני שאוכלין
בבבל מפני שאוכלין תרדין ושותין
שכר ורוחצין כמי פרת:

הדרן עלך המדיר את אשתו

הסס. נבי מתימין: כי אמרה. מקלנלל
לה: בעלי ראשן. שרן ים לי כמנומו
ידבי עליה. וזכין כרוכין אחריו:
ולודנא. אלישיבא: גירדא דאנושא.
דאשפא. מה שגוררין מן העור:
כליל מלכא. חנללל: מסחלל
דריקלא סומקא. שומר שיש להם
לממרי כקטנותן כעין שיש לאנשים
קטינים: לביסא דשישא. של שיש.
כלומר מקום שאין רוח שולט שם:
שז לבני ואריחא. שמתלן עז
שעכע לבנים זה אלל זה ואריחא שהוא
מאי לבניה והלנייה שלשה טפסיה:
ונמיל ליה. וסופן לו מלחמן מים:
עד דרפיא ארעייתא דמוחיה. גולגלמו
ממרכתת וטמה ליקרע כספין:
רפי. עלין: ומדלי כל חד כרעא.
מנביה רגלו של שרן ומושיע העלה
מחא רגלו שאם לא יעשה כן
לשימקו גופו לטעו יעצן לפרניו
מנומו ויקוד את הקיזוס: כלכסא.
טנלייש: דאי לא. אם לא
יטרפנו מחור עליו: סוסרו מוכיבי
בעלי ראשן. וזכין השוכנים עליו
קשת מניח איתו חולי על איש
אחר: נויקיס. נמקוס ממנש רוח
אחמ על נהיטס: מוכרן כסו.

רדעה לצאת הריל מדרת
אלא אפילו נולדו לאחר
מיכן אין כופין אחר
להוציא משום דאין חסדי
יריאה לה בכל דרו.
דאי קמי אמוסין כשהו
שאין אשה אלא ליפי
אבל אשה לא קפיה
אמוסין. רמ"ג אומר
כדיא בשמיטין כשנלו
קמיני החם מלחיקין כן
איך לאשה דאיך קפיה
אשה לא קפיה אשה נמי
בשמיטין גרוליס אשה נמי
קפיה ויריאה ויתן כותבה
ואי קשיא כיון שגולדו
כל לאתר נישואין יוסא
בעל לאשה מתחפת אשה
כל הוי דאמר שרן
לבעל כשנולדו לאחר מיכן
מחובה כי אמרי מתחפת
שהיה ה"ם בעל משום
דבעי לאספורה כותבה
דאמרי ליה משום אה
הו לא מייסדא כותבה
דמתחפת שרן וכבר הוא
שעובדי לה בכחובה
ואי להפטר משיבכודו
ולקופה ככותבה אבל
האשה דינא כפי למישיק
וליאכ שום קנסא לבעל
הליך לא מצי למיטר
לה מתחפת שרן (אבל
[ואל] שיקלא דינא לפני
דוקא בגולדו לו לפני
רש"ג אבל כתיב לא מליג
דרין דהו בו משיקרא
סבירא וקבלה ולא מצי
למשען סבורה הייתי
שאוכל לקבל ועכשיו אל
אוכל: ואלו הן מופין
גדולים ושכניא נפסי
עזו נקטעה ידו נשברה
גולדו איתמר ר"י ב"א אורי
ה"ל כ"שכני וזה אמר
יריאה וזה דמא דאמר ר"ב
בית אורי כ"ס ששה
רש"ג כשנשנתו ה"ל
מכות חרן מטיב ויצד
דריאה אחרונה אמר
נעה ואלכיא דר"י ור"י
אמר ה"ל כחכמים קי"ל
ה"ל כ"ר בניו הליך
א"ל שנילו בו מופין
גדולים אין כופין אותו
להוציא ואם היה תובעת
גרושה הריל מדרת:
מתני ואלו שבמיטין אותו
להוציא מוכה שחין ובעל
פוליסו והמקום והמקור
נחשת והבטי כ"ס שתי
בו עד שלא נשאו כ"ס
משנשאו ואח"כ נולדו
ועל כן אמר ר"מ א"ע
שהנה עמר יתלה היא
שטאמר סבורה הייתי
לקבל ועכשיו אני יתיב
וחייא מקבלת היא ע"כ
חזן מוכה שחין ספין
שמיטתו ומעשה שרן
כבדוים שנת ויהי לי אח
כוסו ואמרו חכמים כולה
היא שטאמר לאחך הייתי
יכול לקבל לך אני יתלה
פי א"ע שכל המופין
אין כופין האיש להוציא
כאלו שמוסרין וקטיס
מכלל כופין אותו להוציא

כ"ס שהיה בו עד שלא נשאו כ"ס
וטברו וקבלה כאלה מקפדת ולא כ"ס
ר"מ ל"ם כסחטא שחול לומר סבורה הייתי לקבלו
תפיס ממוסין וסברו היה שיוכל לקבל כדאמרי
הייתי וכו'. וחייא כיון שהיה עמה מקבלת בע"כ
שאין האשה מתחפת כ"ס שראתה אותן אלא
ר"י ריכין שהאשה יודעת כ"ס אינה יכולה לומר
אלא אפילו הגי' ס"ל לרבנן דמתפיסין כ"ס
ב"ס הליך א"ע ש"ה' כ"ס עד שלא נשאו כופין
כל כותבה ואין הבעל מתפיס כ"ס (והרב
דינא כ"ס כותבה) קי"ל חכמים: ובעל פוליס
המה: והמקום כ"ס חזן ומקפין וצאת כלבים
אמר חש"ל דר"י. פי שעשים היותו ע"י
נחשתו והמתן נחשתו וכל אלו נתינים
וחזן כותבה א"ר אלעזר אמרייתא לישעת'
יפה לה אכילה שלא כדרכה נקרא כוסע
ל"ה א"ל יצד בעל חסן ל"ה יכ"י ל"ה חרמי. כ"ס
ל"ה א"ל יצד בעל חסן ל"ה יכ"י ל"ה חרמי. כ"ס

